

hvilke man maa gribe til Midler, man ellers ikke griber til, som f. Eks. her Brygglestraffen. Vi antage, at det er en Epidemii af lignende Art som i sin Tid Garotterne i England, og vi ere endvidere af den Mening, at hvis man indførte den Straffebestemmelse, som efter vor Mening var tilstrækkelig over for Epidemien under disse Forhold, og Epidemien saa siden gik over, vilde det følge af sig selv, at denne Strafart ikke vilde blive yderligere anvendt, medmindre den var sat kumulativt med Tvangsarbejde.

Jeg er derimod noget mere tilbøjelig til i alt Fald i en vis ringe Grad at stemme med det ærede Medlem i Enkelttal, det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen), i alt Fald i nogle af hans Betragtninger. Jeg er i alt Fald ganske enig med ham i, at det er uheldigt, at man, naar man dog i dette Lovforslag vilde indføre Brygglestraf, Rottingstraf, i Tvangsanstalter under visse Omstændigheder, indskrænker det til at anvende denne Straf paa dem, som i Henhold til Dom ere henfattede til Tvangsarbejde eller enlig Cellestraf. Denne Straf skal ogsaa kunne anvendes mod dem, der uden Dom ere indsatte til Tvangsarbejde eller enlig Cellestraf. Naar vi ere gaaede med til dette, er det kun for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Vi vide nok, hvad det er for ejendommelige Stemninger, der gøre sig gældende andre Steder, og som ogsaa have haft Indflydelse over for denne Lov. Det er Stemninger, som ogsaa kom til Orde, da Fattigloven blev givet; men som efter vor Mening bundede i den uhyre Fjæltagelse, at det, som det gjaldt om, var at beskytte de uorne flette og ondskabsfulde fattige mod at faa en ordentlig Straf, hvormod det er vor Mening at ville beskytte alle agtverdige, hæderlige, beklagelsesværdige fattige mod Brutalitæt fra deres medfattedes Side, som ikke ville lade dem være i Fred. Vi ere fuldt tilbøjelige til at gaa videre, end Lovforslaget og Vædringsforslaget gaa; men vi have resigneret paa dette Punkt og ment, at det var bedst ikke at gaa videre her; men idet vi have gjort det, have vi gjort det med fuld Bevidsthed om, at dette Lovforslag vel vil være et lille Skridt fremad, men desværre kun et meget lille Skridt. Vi antage ikke, at dette Lovforslag vil have væsentlig Betydning med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorom det drejer sig, nemlig med Hensyn til Indskrænkningen af brutale Overfald, og det er, fordi vi antage, at Henfættelse til Tvangsarbejde ikke vil være en Straf, som disse Folk ville bekyrre sig videre om. Det ligger efter min Mening deri, at denne Straf væsentlig er en For-

hedsberøvelse. Hvis man derimod tror, at den Omstændighed, at det hedder, at de henfættedes til Tvangsarbejde, ogsaa medfører, at der overhovedet eksisterer nogen Tvang til Arbejde, tager man ganske fejl. Der eksisterer ikke nogen saadan. Der er i Tvangsarbejdsanstalterne aldeles ingen Tvang for de vedkommende til at forrette Arbejde. Det er bleben mig fortalt, at der nylig her paa Ladegaarden var en Tvangsarbejdsfange som en Morgen satte sig ned paa Benken i Stedet for at gaa til Arbejde, og da Opsynsmanden spurgte ham, hvorfor han ikke gik til Arbejde, svarede han: Nej, fordi det er Snyoverdag i Dag. En anden Fange vilde ikke arbejde, fordi det var Frederik den 6tes Fødselsdag den Dag. Der er ikke noget at gøre ved de Folk, der er naturligvis intet Middel til at faa dem til at arbejde. Der staar i Reglementet for Kjøbenhavns Tvangsarbejdsanstalt paa Ladegaarden ikke en Stavelse, ikke et Ord om, at man kan gøre det mindste for at faa disse Folk til at bestille noget, naar de ikke ville. Fattigloven har den ejendommelige kønne Bestemmelse, at der for Modvillighed til Arbejde kan straffes med Fængsel eller Tvangsarbejde; men Fængsel er kun en Frihedsberøvelse, medens Tvangsarbejde skulde være et Arbejde under Tvang; men naar man ser hvilke Midler Tvangsarbejdsanstalten har, ser man, at den vel har Strafferegler for grov Uorden, men ikke for andre Forseelser og f. Eks. ikke for den Forseelse at sige: Jeg vil ingen Ting bestille, jeg forholder mig ganske rolig, jeg vil intet gøre. Der er efter min Mening en meget stor Mangel ved disse Forhold. Man tvinger ikke disse Folk til at bestille noget, man lærer dem ikke, hvad det er at bestille noget, medmindre de godvillig ville gaa ind under Arbejdet. I de Anstalter, hvor de komme ind, ere de ganske vist underkastede Disciplin; men hvis det er en rolig og skikkelig Fange, der ikke begaar nogen grov Uorden, har man intet Middel til at gøre noget ved ham, hvis han ikke vil arbejde. Det er et Spørgsmaal, om man ikke snarest skulde se at komme til en Forandring af disse Forhold, og den ærede Ordfører antydede ogsaa Muligheden af, at der var Midler, man der kunde anvende. Jeg ved ogsaa, at der andre Steder anvendes Midler som efter Sigende skulde være ganske vel stikede til at faa Folk til at udføre deres Pligt ogsaa med Hensyn til Arbejdet. Jeg skal nævne som et Straffemiddel, man med Virkning bruger andre Steder, haardt Leje. Det skal være en meget probat Foranstaltning at tage Madrasen eller blot Tæppet bort fra vedkommende. Det kan indføres i